

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Michaely Bejčkové a Daniely Zemanové v právní věci žalobce: **D. K.**, zast. Mgr. Tomášem Císařem, advokátem se sídlem Vinohradská 22, Praha 2, proti žalované: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 9. 2016, čj. CPR-13029-3/ČJ-2016-930310-V237, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 23. 11. 2016, čj. 4 A 78/2016-29, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek spočívající v tom, že až do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se pozastavují účinky rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ze dne 25. 3. 2016, čj. KRPA-14819-25/ČJ-2016-000022, ve spojení s rozhodnutím Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 7. 9. 2016, čj. CPR-13029-3/ČJ-2016-930310-V237.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy uložilo žalobci rozhodnutím ze dne 25. 3. 2016 správní vyhoštění podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 8 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky, protože věrohodným způsobem neprokázal, že na území smluvních států pobýval po dobu, po kterou je na tomto území oprávněn pobývat přechodně bez víza nebo na krátkodobé vízum. Dobu, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států EU, stanovilo v délce jednoho roku.

[2] Z rozhodnutí vyplývá, že žalobce byl kontrolován hlídkou policie jako řidič motorového vozidla, které mělo dle evidencí policie neplatnou technickou kontrolu. Při této příležitosti policie zjistila, že žalobce má biometrický cestovní doklad. Z dalších evidencí zjistila, že žalobce nemá platné povolení k pobytu na území ČR; žalobcův cestovní doklad sice byl opatřen čtyřmi přechodovými razítky užívanými státy Schengenu (vždy hraniční přechod Roszke v Maďarsku), poslední však bylo ze dne 13. 11. 2014. Podle příslušných právních předpisů EU citovaných v napadených rozhodnutích však doba oprávněného bezvízového pobytu pro občany Makedonie, kteří jsou držiteli platného biometrického cestovního dokladu, činí 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů, kterým se rozumí období 180 dnů bezprostředně předcházející každému dni pobytu. Vzhledem k tomu, že žalobce věrohodně nedoložil oprávněnost pobytu v schengenském prostoru k výzvě správního orgánu, přestože tvrdil, že je toho schopen, neprokázal své oprávnění pobývat na území smluvních států přechodně nebo na krátkodobé vízum, a proto mu správní orgán uložil správní vyhoštění. Žalovaná toto rozhodnutí potvrdila rozhodnutím označeným v záhlaví a žalobcovu odvolání zamítla.

[3] Žalobu proti rozhodnutí žalované městský soud zamítl.

[4] Proti rozsudku městského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, s níž spojil i návrh na přiznání odkladného účinku. Závažnou újmu spatřuje zejména v nemožnosti pobývat na území ČR a nemožnosti vykonávat své právo na spravedlivý proces formou osobní účasti na řízení. K podpoře svých tvrzení stěžovatel poukázal na usnesení NSS ze dne 18. 8. 2011, čj. 5 As 73/2011-100. V případě vycestování by musel zbytečně vynaložit náklady na vycestování, pokud by byla jeho kasační stížnost úspěšná. Byl by vytržen ze svého domovského prostředí, v ČR má veškeré společenské zázemí a vazby, je zde plně etablován, má zde přátele. Obává se návratu do vlasti, což zdůrazňoval již v průběhu správního řízení.

[5] Žalovaná k návrhu stěžovatele pouze uvedla, že NSS přiznává odkladný účinek kasačním stížnostem cizinců paušálně.

[6] Podle § 107 s. ř. s. nemá podání kasační stížnosti odkladný účinek. NSS jej může přiznat na návrh stěžovatele. Použije přitom přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s., dle kterého lze přiznat odkladný účinek, *jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[7] NSS v usnesení ze dne 19. 11. 2014, čj. 1 Azs 160/2014-25, konstatoval, že *„je-li přezkoumáváno rozhodnutí příslušných správních orgánů o správním vyhoštění, je újma hrozící stěžovateli z jeho výkonu zřejmá ze samotné povahy tohoto rozhodnutí. To platí přinejmenším, pokud jde o zajištění práva na spravedlivý proces a práva na respektování soukromého života. K tomu musí soud přiblídnout i tehdy, jestliže stěžovatel v žádosti o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti (§ 107 odst. 1 s. ř. s.) netvrdí konkrétní skutkové okolnosti svého případu ani nenavrhuje důkazy k jejich prokázání“* (srov. též usnesení NSS ze dne 24. 9. 2015, čj. 10 Azs 186/2015-29). V nyní projednávané věci stěžovatel tvrdil hrozící porušení svého práva na spravedlivý proces, které by pro něj představovalo značnou újmu. Je tu tedy dána příčinná souvislost mezi právními účinky rozhodnutí napadeného žalobou, resp. rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a žalované, a možným vznikem nepoměrně větší újmy stěžovatele, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám (ostatně v této věci z ničeho neplyne, že by přiznání odkladného účinku mohlo přivodit jakoukoli újmu třetím osobám).

[8] Ve shora citovaném usnesení čj. 1 Azs 160/2014-25 NSS dovodil, že *„pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci, z obsahu spisového materiálu, případně z vyjádření účastníků řízení o kasační stížnosti“*. Důvody uvedené v rozhodnutí o vyhoštění (tj. skutečnost, že stěžovatel věrohodně nedoložil oprávněnost pobytu v schengenském prostoru) nezakládají žádná bezpečnostní či jiná rizika pro ČR. Setrvání stěžovatele na jejím území do ukončení řízení o kasační stížnosti, která je navíc projednávána v přednostním režimu, nenarušuje žádný důležitý veřejný zájem. Žalovaná neuvedla žádné konkrétní okolnosti, které by nasvědčovaly ohrožení některého z důležitých veřejných zájmů.

[9] Za pomoci testu proporcionality bylo třeba dále vážit intenzitu hrozícího zásahu do základního práva svédčícího stěžovateli s intenzitou narušení veřejného zájmu (srov. usnesení NSS ze dne 6. 8. 2008, čj. 5 As 17/2008-131, či výše citované usnesení čj. 1 Azs 160/2014-26). Na stupnici závažnosti zásahu „podstatný – mírný – nízký“ lze s ohledem na výše uvedené hodnotit újmu způsobenou stěžovateli nepřiznáním odkladného účinku jako podstatnou. Naopak intenzita narušení veřejného zájmu je v daném případě nízká. V této souvislosti NSS zdůrazňuje, že žalovaná ve vztahu k osobě stěžovatele neuvedla žádné důvody pro nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Nepřiznání odkladného účinku tedy není v rozporu se žádným důležitým veřejným zájmem. Tím je splněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

pokračování

[10] NSS proto přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. NSS připomíná, že odkladný účinek může být v řízení o kasační stížnosti přiznán a působit nejen ve vztahu k přezkoumávanému rozhodnutí krajského soudu, ale i přímo ve vztahu ke správnímu rozhodnutí (či jeho části), k jehož přezkumu se řízení před krajským soudem vedlo (viz usnesení NSS ze dne 6. 12. 2005, čj. 2 Afs 77/2005-96). Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti v této věci se tedy až do skončení řízení před NSS pozastavují účinky rozhodnutí Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy ze dne 25. 3. 2016, čj. KRPA-14819-25/ČJ-2016-000022, ve spojení s rozhodnutím Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 7. 9. 2016, čj. CPR-13029-3/ČJ-2016-930310-V237. Usnesení o přiznání odkladného účinku však může soud i bez návrhu zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

[11] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti NSS nijak nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. ledna 2017

Zdeněk Kühn
předseda senátu